

Publicerad 2009-10-12 08:29 av ULJO

Vårtecken

Vattnet stilla som en spegel
vid en sjö i månens sken
näktergalens sköna sång
hörs från björkens gren

Det sprudlar av liv
vid å och vattendrag
en drake mot himlen
där vinden blåser svag

På ängen dansar sippan
i klänning vit och blå
och harens söta ungar
vill gärna pröva på

Från taknockens ränna
en droppe faller ner
snön smälter långsamt
där solens strålar ler

Tulpaner vill trängas
i parkers svarta jord
små knoppar brister ut
likt starka kärleksord

Från boets sköra kvistar
hörs ungars sköna sång
och fågelmammans iver
syns tydligt dagen lång

Vid älven sitter näcken
och spelar skön musik
hans ton fyller rymden
så fröjdefull och rik

När björkens skira krona
får gröna friska blad
då spritter det av glädje
över land och stad

Då vet vi ganska säkert
att vintern har försvunnit
och vårtecken vi ser
mot vinterkylan vunnit

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ULJO med Poeter.se id #29816 innehar upphovsrätten